

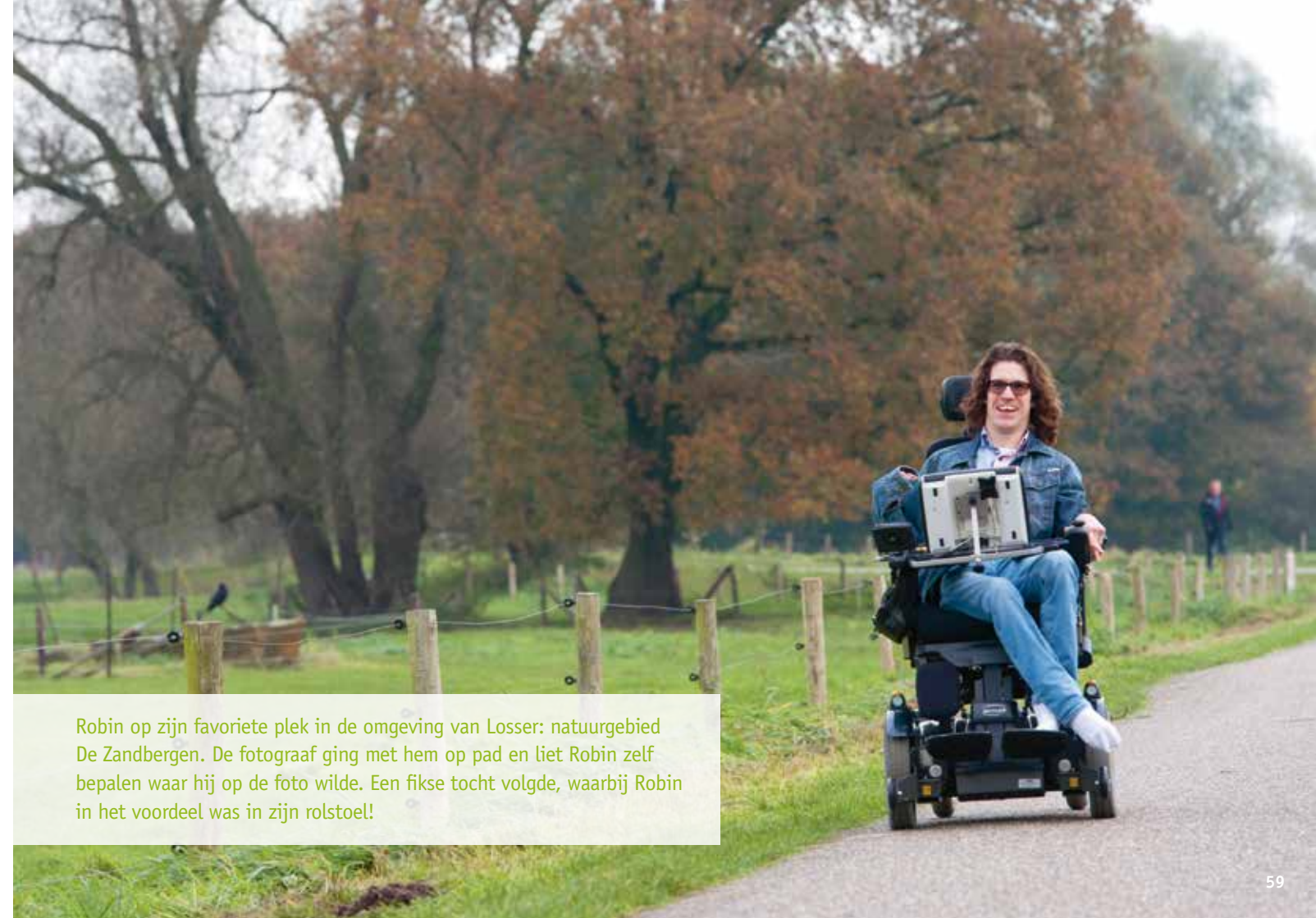
# ROBIN HERMINK: MOGELIJKHEDEN ZIEN IN BEPERKINGEN “IK WIL ZÉLF BESLISSSEN NAAR WELKE DAGBESTEDING IK GA”

**“IK BEN ROBIN HERMINK, IK BEN DERTIG JAAR EN IK KOM UIT ENSCHEDÉ. IK KOM UIT EEN GEZIN VAN VADER, MOEDER EN EEN JONGERE BROER. MIJN HOBBY’S ZIJN MUZIEK, COMPUTEREN, OUWEHOEREN, MET MOOI WEER IN MIJN ROLSTOEL RIJDEN EN MIJN TELEVISIE.” DE STEM VAN DE SPRAAKCOMPUTER KLINT DOOR DE GEZELLIGE EN MODERNE WOONKAMER VAN ROBIN ALS HIJ MET Z’N HAND HET RODE POOKJE OP Z’N ROLSTOEL BEDIENT.**

Voor zijn moeder Anja en locatiecoördinator Monique van woonlocatie ‘t Winlo in Losser is de stem van de spraakcomputer de normaalste zaak van de wereld, maar voor anderen is het best even wennen. Robin manoeuvreert

intussen in zijn rolstoel handig door zijn appartement. Zelf kan hij niet praten, dat doet de computer voor hem, maar hij kan heel goed duidelijk maken als hij het ergens mee eens is of juist niet. “Robin en zijn jongere broer Colin zijn twee handen op één buik,” vertelt Anja. “Ze zien elkaar vaak en Robin gaat ook mee op pad. Ze zijn nu bezig met de voorbereidingen voor carnaval. Robin heeft bedacht dat hij als bruid verkleed wil. Hij regelt alles zelf.” Als je Robin zo ziet, kun je als buitenstaander snel op het verkeerde been gezet worden. Door zijn ernstige meervoudige beperking, waardoor hij niet kan praten, kun je té snel de conclusie trekken dat hij een laag IQ

## “REGELS MOGEN NIET BELANGRIJKER ZIJN DAN MENSEN”



Robin op zijn favoriete plek in de omgeving van Losser: natuurgebied De Zandbergen. De fotograaf ging met hem op pad en liet Robin zelf bepalen waar hij op de foto wilde. Een fikse tocht volgde, waarbij Robin in het voordeel was in zijn rolstoel!





Robin voor zijn appartement. Op de achtergrond zijn moeder Anja Hermink en locatiecoördinator Monique Bruins.

heeft. Maar dat is geenszins het geval! Onder de lichamelijke ongemakken gaat een scherpe geest schuil, die heel goed weet wat hij wel en niet wil. Robin: "Ik ben een ondernemend iemand en ik zit nu bijvoorbeeld in de bewonersraad van 't Winlo. Als ik iets onderneem, dan leer ik. En dat vind ik hartstikke leuk."

### REGELS BELANGRIJKER DAN MENSEN

In de zomer van 2014 verhuisde Robin naar het landelijke Losser. "Hiervoor woonde ik in Enschede. Daar voelde ik mij niet altijd op m'n plek. De regels waren er soms belangrijker dan de bewoners en de deuren van de kantoren waren vaak dicht. Een vriendinnetje van mij uit Haaksbergen ging bij de JP van den Bent stichting wonen. Toen heb ik de JP ontdekt, want ik vond het er direct al gaaf. De JP was echt mijn woonwens: op mezelf wonen in het centrum van Losser." Robin voelt zich nu helemaal thuis, maar door de verhuizing heeft hij wel wat moeten inleveren: z'n werk. En dat is een bittere pil, want Robin is graag nuttig bezig. Toen hij nog in Enschede woonde, werkte hij als grafisch ontwerper op een dagbesteding in Hengelo. "Daar zat ik écht op mijn plek," klinkt het uit de computer van Robin. "Ik hoop dat ik daar weer naar terug mag." Wat is er nu

**"ALS IK IETS DOE, DAN LEER IK!"**

precies gebeurd? Monique en Anja leggen het uit. “Robin had een werkplek in Hengelo, terwijl hij in Enschede woonde. Omdat dat volgens de wetgeving een paar kilometer te ver weg was, moest hij daar stoppen. Robin kreeg een nieuwe plek in Enschede, maar daar kon hij niet doen wat hij het liefste doet én waar hij goed in is: grafisch ontwerpen. Nu Robin in Losser woont, mag hij weer niet in Enschede blijven, want elke gemeente is verplicht om cliënten in de eigen gemeente naar een werkplek te laten gaan. Voor Robin is hier in Losser geen geschikte plek: er is alleen iets voor mensen met een verstandelijke beperking of voor ouderen met dementie.” Robin voegt toe: “Ik hoop dat ik van de gemeente Losser weer terug mag naar Hengelo. Dat is mijn droom.”

### KIJKEN NAAR DE TOEKOMST

Het ontbreken van een goede werkplek is een hele worsteling voor Robin, want nu zit hij dus noodgedwongen thuis. Zijn persoonlijk begeleider Anneke legt uit: “Robin wil deelnemen aan de maatschappij, dus een passende werkplek is belangrijk voor hem. Om aandacht te vragen voor zijn situatie kwam Robin op het idee om de burgemeester van Losser uit te nodigen voor een gesprek. Samen met een begeleider van de JP schreef hij een brief en die heeft Robin via Facebook op een zaterdagavond aan de burgemeester verstuurd. Direct na het weekend was er al een reactie dat de burgemeester graag eens met Robin van gedachten wilde wisselen. En dat hebben ze gedaan, want aan het eind van diezelfde week kwam de burgemeester al naar ‘t Winlo.” Wat volgde was een goed gesprek, waarin Robin duidelijk aangaf dat

A woman with glasses is looking at a computer monitor. The monitor displays a social media page, likely Facebook, with a grid of photos and text. The woman is in the foreground, slightly out of focus, looking towards the monitor. The background shows a window with a view of trees and a building.

**MOEDER ANJA: “ROBIN KAN NIKS EN KAN HEEL VEEL”**



hij graag weer aan de slag zou gaan, want de dagen thuis worden nu wel erg lang ... “Na het burgemeestersbezoek heb ik een plan voor de gemeente geschreven, waarin ik nog meer uitleg over Robin en ook over de mogelijkheden van de JP op het gebied van werk en dagbesteding,” vertelt Anneke. “Want het kan toch niet zo zijn dat een jonge vent die aan het werk kan én wil dat door de huidige regelgeving niet mag? Het plan ligt nu bij de wethouder van Losser en Robin en ik hopen dat daar binnenkort een reactie op komt, zodat we verder naar de toekomst kunnen kijken. Robin heeft een positieve persoonlijkheid en hij heeft zijn beperking geaccepteerd. Ik vind het bewonderenswaardig dat hij zo standvastig zijn eigen pad uitzet en de regie houdt.”

### TIJD EN RUIMTE

“Bij de JP accepteren ze me zoals ik ben. Ze nemen me serieus als ik iets vraag. Ik bepaal zelf wat er in mijn ondersteuningsplan moet komen,” zegt Robin. “Dat klopt helemaal,” reageert Anneke. “Ik vind het heel belangrijk dat Robin zijn mening geeft. Hij is een volwassen man. Ik heb veel respect voor hem en hoe hij omgaat met zijn situatie. Wat ik bijzonder vind, is dat hij zo geduldig is. Hij geeft mij en andere begeleiders veel tijd en ruimte en leert me om er in het ‘nu’ echt voor hem te zijn. Dat is mooi.” Als moeder Anja terugkijkt op de afgelopen dertig jaar ziet ze vooral een gelukkig gezin. “Niet alles draaide om Robin, al had hij natuurlijk wel veel aandacht nodig. Colin verwoordde dat als kind al prachtig: ‘Nee hoor, mam, Robin krijgt niet méér aandacht. Hij heeft alleen meer verzorging nodig.’ Sommige dingen zijn voor



Colin makkelijker, andere voor Robin. Zo is het nu eenmaal. Ik merk wel dat de huidige tijd Robin erg meezit. Een elektrische rolstoel, computer, internet, Facebook ... Dat was er vroeger niet. Daardoor kan ik ook heel makkelijk contact hebben met Robin. Laatst nog stuurde hij me een berichtje via zijn computer: “Mama, ik ben hier zo gelukkig!” Dat doet je heel veel als moeder. Ik ben blij dat Robin qua wonen hier in Losser zo op z’n plek zit. Nu z’n werk nog.”

### WIE WERKTEN ER MEE AAN DIT VERHAAL?

NATUURLIJK ROBIN HERMINK EN ZIJN MOEDER ANJA, MAAR OOK INDIRECT ZIJN VADER GERRIT EN ROBINS JONGERE BROER COLIN. VANUIT DE JP IS ANNEKE JAGER-PLATENKAMP ROBINS PERSOONLIJK BEGELEIDER. LOCATIECOÖRDINATOR MONIQUE BRUINS ONDERHOUDT OOK NAUWE CONTACTEN MET DE FAMILIE HERMINK. QUA WERK EN DAGBESTEDING ZIT ROBIN NU IN EEN ‘VACUÛM’. MET DE MENSEN DIE OM HEM HEEN STAAN, WERKT HIJ AAN EEN OPLOSSING, WAARBIJ HIJ HOOPT DAT DE GEMEENTE LOSSER BINNENKORT DE HELPENDE HAND KAN BIEDEN.